

Čak i rijetki hollywoodski glumci, poput Heatha Ledger-a na Veneciji 2005. ("Planina Brokeback", "Casanova", "Braća Grimm"), uspijevaju imati tri uloge na jednom festivalu. Judita Franković poravnala bi Ledgerov rekord da u posljednji trenutak s filmskog festivala u Puli nisu otpala "Djeca jeseni".

- Eee, da sam to znala (smijeh). Zaista mi nije važna količina - skromnoće Judita na početku razgovora.

Darovita glumica u strelovitim usponu možda se nije ovjenčala "Zlatnom Arenom", ali po mnogima slovi za najveću žensku zvijezdu ovogodišnje Pule zbog dvije veoma zanimljive uloge u filmu "Sonja i bik" Vlatke Vorkapić i segmentu "Na kvadrat" Radislava Jovanova Gonza iz omnibusa "Zagrebačkih priča 2".

- Sretna sam što sam dobila priliku odigrati različite uloge. To i jest ono što me u glumi zanima. Ove godine se dogodilo tako da je i količinski bilo puno, ali to mi nikada nije mjerilo - nastavlja ona.

Vrtlarenje

- Iako ste dvije godine zaredom (prošle u Matanićevu "Čaći") u utrci za "Arenu", nagrada vas je u konačnici ipak mimošla.

- Ja bih umjesto ove sportske usporedbe radije izabrala jednu književnu. Onu o ruži iz "Malog princa". Gluma je više vrtlarenje nego trčanje. Ona je pažnja, njegovanje, bavljenje detaljima. Ako želimo uzgojiti ružu treba ju zaljevati, brinuti se o njoj, a ona nas tada daruje svojom ljepotom i mirisom. Moj je posao svakoj se posvetiti jednak i s vremenom. Stvoriti vrt

Gluma je više vrtlarenje nego trčanje. Ona je pažnja, njegovanje, bavljenje detaljima. Ako želimo uzgojiti ružu treba ju zaljevati, brinuti se o njoj, a ona nas tada daruje svojom ljepotom i mirisom. Moj je posao svakoj se posvetiti jednak i s vremenom. Stvoriti vrt

Ljetovanje s dragim ljudima

- Gdje ćete i s kim provesti ostatak ljeta?
 - Po Europi i s dragim ljudima.
 - Idealan ljetni odmor?
 - Idealno se mijenja po potrebi - ako sam puno radila, onda odmor, ako sam se puno odmarala, onda rad (smijeh).

Kreacija i drama

- Sapunice, da ili ne?
 - Aaaah, nikako izbjegći ovo pitanje. Ne znam kako bih više kreativno na ovo odgovorila, a da ne ispadne dramatično.
 - Film i knjiga koji su vas oduševili u zadnje vrijeme?
 - "Pina" Wima Wendersa i "The End Of Mr. Y" Scarlett Thomas.

- Što se uopće dogodilo s "Djecem jeseni"? Kad ćemo vidjeti film?

- Zapravo ne znam. A i me ne zanima kada i što će biti s filmom. U prvom redu zato što znam da je Goran Rukavina puno truda uložio u njega, a i zato što znam da bi ga djevojčica kojoj je to prvi film vrlo rado vidjela.

- Pažljivije oko moglo vas je "ubrati" i u "cameo" ulozi u segmentu "Može neko bacit čik odozgo" Josipa Viskovića iz "Zagrebačkih priča 2". Kako je nastao "cameo" u kojem prolazite kroz kadar ispred protagonista pričajući na mobitel?

- "Cameo" je zapravo dio priče "Na kvadrat". Koliko sam shvatila, ideja je bila da se priče osim temom i izvanjski povežu kratkim prolascima pojedinih likova kroz tude priče. Ja sam tako kao Mia iz svoje priče prošla kroz Viskovićevu. Ali, s obzirom na to da sam bila spriječena doći taj dan u Pulu, film kao omnibus u cjelini nisam ni pogledala, pa ne znam jesu li se te ideje držali kroz cijeli film. U tom trenutku ja razgovaram sa Sarom i donosim kutije za selidbu. Baš mi je drago što ste primijetili takav detalj, jer mene osobno zanima u glumi upravo takve stvari, detalji, mali pomaci i odmaci od uloga koje sam napravila.

Mučenje životinja

- Kako vam je bilo kad vas je opet, nakon dugo vremena, režirala žena, Vlatka Vorkapić?

- Moja je velika učiteljica (koja me naučila najbitnijim stvarima u glumi) Simona Dimitrov Palatinuš. Prvu profesionalnu ulogu odigrala sam kod Vlatke Vorkapić u seriji "Kad zvoni?", prvu ulogu u kazalištu za koju sam dobila i nominaciju za Nagradu hrvatskog glumišta režirala je Jelena Kovačić (smijeh). Jednako dobro suradujem i sa ženama i sa muškarcima, nije to toliko stvar spola koliko nekih unutarnjih svemira koji se medusobno razumiju, intrigiraju, i tijekom procesa zaljubljuju. Vidite, u bitnim stvarima uviđek je riječ o ljubavi, ona ima mnogo lica.

- Kako se redatelj videospotova Gonzo po vama snašao na filmu?

- Odlučio se za glumačke probleme prije snimanja što je već u početku plus. Suradnja je na filmu

INTERVJU S GLUMICOM U STRELOVITOM USPONU I NAJVEĆOM ŽENSKOM ZVIJEZDOM DOMAĆEG FILMSKOG FESTIVALA KOJU SU MIMOŠLA PRIZNANJA

Jud Fra

ODJECI PULE
PIŠE MARKO NJEGIĆ
FOTO PRIVATNA ARHIVA

Jela
IKOVIĆ
Rezultat
nije nužno
nagrada

jako bitna, ali i čvrsta ruka.

- U "Sonji i biku" glumite aktivistku i vegetarijanku, a u "Zagrebačkim pričama 2" lezbiku. Možete li možda povući nekakvu paralelu između ta dva vaša moderna i urbana lika?

- Ja sam se zapravo trudila da budu različiti (smijeh). Sonja je aktivnija, odlučnija i glasnija. Mia je pasivnija, mirnija i tisa. Naravno, ovo je samo gruba skica. Teško mi je analizirati. Ja sam više intuitivni tip i važnije mi je osjetiti neki lik nego razumjeti.

- Kako komentirate sudsuda i sela ovjekovječen u "Sonji i biku"?

- Već žanr kao takav ima svoje zakonitosti i umnogome podrazumijeva opća mjesta i stereotipe. Toga smo od početka bili svjesni. Način na koji smo im pristupili bio je taj da im damo života, osobni "touch", punokrvnost situacije i čini mi se da smo svi zagrizli. Zuhra je jednom prilikom rekao da u ovoj priči nikome nije bila bitna količina pojavitivanja u kadru, svi smo uživali stvarajući i dajući život svojim likovima. Miniature u ovakvim okolnostima znaju biti vrlo zahvalne jer cijela situacija radi za njih, a opet mogu biti i vrlo nezahvalne. Kao što ste i sami spomenuli u osvrtu na film, Sonjina prijateljica, koja je tu da pomaže glavnom liku, i nema puno prostora. No, Barbara Prpić je bila divna i mislim da je napravila maksimum od dane situacije. Moram tu spomenuti i Vladimira Tintora u nezahvalnoj ulozi bivšeg (smijeh). Na početku nas je puno više plasio zagrebački dio filma, ali po reakcijama mi se čini da smo mu uspjeli udahnuti punokrvnost i strast. Ali vjerujte da smo radili na tome, nekih dana i razbijali glavu (smijeh) kako bismo riješili neke situacije. Ali, to je tako u stvaranju.

- A borbe bikova i izrabljivanje životinja?

- Borbe bikova u obliku ko-

jim se mi bavimo u filmu nisu zapravo prave borbe. Bikove se sučeli, ali to vrlo rijetko preraste u borbu, oni odmjere snage i slabiji popušta. Nekada se zna dogoditi da se bikovi samo gledaju i u jednom trenutku jedan jednostavno ode. No, izrabljivanje i mučenje životinja mi je nepojmljivo.

Mehanička kemija

- "Sonja i bik" i "Zagrebačke priče 2" pokazuju da se nakon Matanićeve "Majke asfalta", još uvijek ne libite medijski "škakljivih" prizora - u prvome se seksate s Goranom Bogdanom i razgoličeni ste, a u drugome se ljubite i mazite s Ivanom Rošićem?

- Uvijek i za svaku scenu bitan je kontekst. Te su scene integralni dio cjeline i svoj smisao ostvaruju kao takve. Usvim ovim primjerima koje navodite imala sam sreće da sam radila sa sjajnim partnerima gdje nije bilo potrebno mehanički stvarati kemiju. Vjerujte mi, to su jako dobre početne pozicije koje olakšavaju posao.

- Vaš lik u "Zagrebačkim pričama 2" ljubav iskazuje preko papira, jer ne može to izreći usmeno, naglas, posebice ne na hrvatskom jeziku. Kakvi ste vi u sličnim situacijama?

- Kod Mie, rekla bih, bolje funkcioniра, laički rečeno, muška strana mozga. Ona jednostavno ima svoje načine kojima voljenoj osobi pokazuje da ju voli i uopće ne vidi papirice kao problem. Ni najmanje, jer ona zna, duboko u sebi da Saru ne samo da voli, nego i obožava. Ja sam po tom pitanju puno sličnija Sari nego Miji. I potpuno razumjem njezine reakcije (smijeh). I kod mene bolje radi ova "ženska" strana: daj jednostavno mi reci, a ne da moram zamišljati (smijeh). Iako zainista, znanstveno, stvar je vrlo fiziološka i ima veze s mozgom. Lakše je živjeti u paru kad čovjek ima malo liječničko-psihološkog znanja.